

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/16262.

Érkezett: 2005 MAJ 18.

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„Ennyire nagy a baj a költségvetésben, hogy már a szűnyogirtásra se futja?”
címmel a Házszabály 90. §-a alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani
Gyurcsány Ferenc miniszterelnöknek. A kérdésre a választ írásban kérem!

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Tudja-e Ön és a kormánya, hogy hol található a Szigetköz? Melyik részén az országnak?
Ne gondolkodjanak sokat, ez a táj az egyik legszebb, de a legmostohábban kezelt az Önök
kormányzása idején!

Az Ön elődje és pártja a kampányban mindent megígért, pl. a rehabilitáció befejezését, de
ebből már semmi nem lesz.

Három évig még csak nem is tárgyaltak a szlovák féllal, nem hogy megállapodtak volna.

Megígérték a nemzeti parkot, ami elő volt készítve, majd közös parkot akartak a szomszéd
féllal, végül natúrpark megnevezéssel kívánták megalázni a tájat és az itt élőket, de
mindezekből – ez utóbbiból hála Istennek – nem lett semmi.

Mára nincs keret a vízpótlásra a költségvetésben, nem hogy teljessé teszik a vízellátást.

A helyiekre kívántak támaszkodni, és ezzel szemben soha nem látott semmibevételt éltek,
élnek meg az itt élők.

A károkról nem is akarnak hallani, nem hogy rendezni.

Az érzékeny térség, vagy hátrányos térség is csak álom lehet.

Ígérték, hogy fát ültetnek – milliós számban – ezzel szemben sose látott fatarolás történik
az egész országban.

Tiszteit Miniszterelnök Úr!

Még hosszan sorolhatnám, hogy mit nem váltottak be a térségben és a Szigetközben, de
ennek már nincs értelme, mert az előttünk álló 11 hónapban már érdemben úgy se tudnak mit
kezdeni a problémákkal.

A nagyobb baj az, hogy fogalmuk sincs, hogy milyen értékek és lehetőségek vannak még
mindig a térségben, amelyet tovább kívánnak zsugorítani!

Nehezen érthető ez az ádáz harc a táj és az itt élők ellen?

Amiért most Önhöz fordulok az az, hogy ne rontsák az itt élők helyzetét tovább azzal, hogy az ideai szűnyogirtásra nem kívánnak állami pénzt fordítani. Ebből látszik, hogy nem ismerik a térséget, a nehézségeket, és hogy mivel kell segíteni az itt élőknek.

Engedje meg, hogy röviden vázoljam, mit veszélyeztetnek a mostani döntésükkel.

1. Mosonmagyaróváron korábban volt és van ma is termálfürdő, amely mindig is fontos volt a város életében a turista forgalomban.
2. Lipóton gyönyörű és látogatott termálfürdő működik.
3. Kieépült falusi turizmus él, illetve bontogatja szárnyait több faluban is, mint pl. Ásványrárón, Dunaszigeten, Halászában, Máriakálnokon, Héderváron és még sorolhatnánk.
4. Széleskörű kerékpáros turizmus indult el, úgy hazai, mint a külföldi turisták számára.
5. A vízi turizmus különböző változatai szinte mindegyik településen megtalálható.
6. Szigetköz, még a súlyos károk és tájsebek ellenére is kedvelt és látogatott vidék lenne.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Ennyire nagy a baj a költségvetésben, hogy már a minimális, az eddig természetes és jogos igényekre se futja?

Tisztelettel várom előremutató és megoldást segítő válaszát.

Budapest, 2005. május 17.

Dr. Pap János